

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Nissen vilde give det Skin af, at jeg har ændret Signaler med Hensyn til mit Syn paa den sønderjydske erhvervsøkonomiske Krise. Jeg vil gerne hertil sige, at hvad jeg har sagt her i Dag, svarer nøjagtigt, til Punkt og Prikke, til, hvad jeg har sagt paa Møde efter Møde, i alt ved 34 Vælgermøder, i Sønderjylland før Folketingsvalget. Jeg har sagt dernede, at lige saa vist som jeg anerkendte — og fremdeles anerkender —, at Sønderjyderne har Krav paa Særforanstaltninger af økonomisk Karakter, og lige saa vist som det er et berettiget Ønskemaal, at de erhvervsøkonomisk kommer til at trække paa lige Hammel med det gamle Land, lige saa vist mener jeg, at da Krisen for Landbruget nu har taget et Omfang, som ingen kunde forudse eller drømme om i December i Fjor, bør dette Kravs Opfyldelse ikke finde Sted nu, fordi det saa langt fra at være det effektivt hensigtsmæssige Tidspunkt, tværtimod vil komme til at skade de berettigede Interesser; men man har derimod Krav paa at sikres mod Tvangsauktioner og de Kalamiteter, der følger af den landøkonomiske Nødstilstand. Det har jeg sagt ved mine Vælgermøder, og jeg er blevet forstaaet i det Standpunkt. I December Maaned i Fjor ventede jeg, det indrømmer jeg, at der her i Landet vilde blive ført en Valutapolitik, som i Løbet af 1932 gav Mulighed for, at det danske Landbrug vilde faa væsentligt højere Priser paa sine Produkter, og saa vilde jo Sagen ogsaa for Sønderjyllands Vedkommende med Hensyn til Særkravene have ligget væsentligt anderledes, end den nu gør.

Lad mig saa blot have Lov til at gøre den Bemærkning, at jeg aldeles ikke har rejst saglig Kritik mod Indholdet af det, det ærede Medlem Hr. A. Svensson har fremført her. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. A. Svensson i den Fremstilling, han har givet af Forholdene i Sønderjylland, jeg har kun hævdet, at det var en Gentagelse. Endvidere har jeg aldrig nogen Sinde bestridt det ærede Medlem Hr. A. Svenssons fremragende Arbejde for Sønderjylland og for Sønderjydernes Sag, det kan jeg føre Hundreder af sønderjydske Vidner paa; jeg vilde komme i Strid med Sandheden, hvis jeg bestred det. Jeg har bare sagt, at den Tale, han holdt her i Dag, var inderlig overflødig.

Pürschel: Hvis dette sidste Kriterium skulde anvendes paa alle de Taler, vi har hørt i Dag, vilde det maaske ramme tungt nogle Steder.

Jeg skal begynde med at gøre Rede for, hvad jeg vil tale om, fordi Folk paa dette Tidspunkt af Aftenen har et vist Krav paa at faa at vide, om det er nogle Emner, der interesserer dem eller ikke, ellers kan de jo gaa ned og hvile sig til de Anstrengelser, der forestaar. Jeg vil da sige, at jeg først vil gøre nogle Bemærkninger om Grønland med et lidet Anhang om Kommuner og Selvstyremænd, dernæst vil jeg tale lidt om Forfatningen med nogle Betragtninger over Folkevillien, og saa vil jeg endelig gøre nogle Bemærkninger om Handelspolitik og Bivogne.

Den ærede kommunistiske Ordfører (Aksel Larsen) sagde i sin Tale noget om, at Danmark udnyttede Grønland og udplyndrede den fattige Befolkning deroppe. I den Anledning vil jeg gerne tillade mig at fremdrage nogle Tal, som viser, at Udplyndringen i hvert Fald er af en ganske ejendommelig Art. Jeg forudskikker den Bemærkning, at efterhaanden som det nationale Erhverv deroppe, Sælfangsten, til Dels som Følge af Nordmændenes Rovdrift ude i Ishavet Øst for Grønland blev mindre og mindre givende, er det blevet nødvendigt at oplære Befolkningen deroppe til Fiskeri, og man har betalt Fisken deroppe med Priser, der ligger højere end dem, der betales andre Steder. Allerede dette viser, at nogen Udbytning er der ikke Tale om.

Dernæst er Regnskabet for Grønland af den Beskaffenhed, at det giver Underskud. Jeg skal nævne Tallene for de sidste 6 Aar, der foreligger Regnskab for, Tallene fra 1925—26 og videre frem, og jeg skal nævne dem i Tusinder af Kroner: Underskud det første Aar 576, det næste 819, saa 1 387, 618, 288 og 712, altsaa i 1930—31 712 000 Kr. Her er i Forvejen fradraget den Afgift, som Kryolitselskabet betaler deroppe, og som i de samme Aar andrager: 1 912, 1 465, 1 112, 1 535, 1 761 og 2 193 Kr. Disse sidste Tal skal altsaa i Virkeligheden lægges til, naar man vil vide, hvad den danske Stat ofrer paa den grønlandske Befolknings Vel. Det er da ogsaa særdeles betegnende, naar netop i Aften i Aftenbladene gengives et Telegram fra Scoresbysund, hvori den grønlandske Befolkning deroppe udtaler sin store Tilfredshed med det danske Styre og anmoder om, at dette maa blive bragt til Kundskab for Domstolen i Haag. Jeg lægger ganske særlig Vægt paa, at det